

תת"ע 5468/12/14 - פרי אמיר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5468-12-14 מדינת ישראל נ' פרי אמיר
תיק חיצוני: 90502631568

בפני	כב' השופטת רות וקסמן
המבקש	פרי אמיר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 28.12.14 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירת מהירות, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה 2,000 ₪ וכן פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי לתקופה של 3 שנים.

על פי כתב האישום ביום 16.11.13 בשעה 01:50 נהג המבקש ברכב מ.ר. 3932652, במהירות של 106 קמ"ש בדרך בה מותרת מהירות מירבית של 70 קמ"ש.

לטענת המבקש, לא התייצב לדיון משום שלא קיבל זימון לבית המשפט. עוד טען המבקש, כי הוא סבור שבאם היה מקבל את הזימון ונוכח במשפט, תוצאות המשפט היו שונות.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שההזמנה לדיון חזרה בציון "לא נדרש", דהיינו אישור המסירה נמסר כדיון, ולכן אין למבקש להלין אלא על עצמו.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטול של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדיון והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

עמוד 1

המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו.

תקנה 44 א לתקנות סדר הדין הפלילי, מדברת על חזקת המסירה לפיה אם נשלח זימון לדיון באמצעות דואר רשום וחלפו 15 ימים מיום שנשלח הזימון, אזי קמה חזקת מסירה ואין להידרש לחתימת הנמען על אישור המסירה.

עיון באישור המסירה מעלה, כי נשלחה למבקש הזמנה לדיון שנערך ביום 28.12.14, וכי אישור המסירה נשלח לכתובת הנדל נחמה 7 - אותה הכתובת שציין המבקש בבקשתו, וכי חזר בציון "לא נדרש". מכאן, שהמבקש לא הצליח לסתור את חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, אלא טען טענה בעלמא לפיה לא קיבל לידי את הזימון לבית המשפט, בו בזמן שנמסרה למבקש הזמנה למשפט בדואר רשום.

למבקש ניתן יומו בבית המשפט, אולם המבקש מטעמים השמורים עימו בחר שלא למשוך את דבר הדואר, ולא להתייצב לדיון, ולוותר הלכה למעשה על יומו בבית המשפט.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

טענת המבקש כי הוא סבור שבאם היה נוכח במשפט, תוצאותיו היו שונות, אין בה כדי להוות עילה מוצדקת לביטול גזר הדין.

אף שהמבקש לא כפר בביצוע העבירה, הרי גם לו היה עושה כן, נפסק ברע"פ 1773/04 אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל: "העובדה שהמבקש כפר בפני השוטר שרשם את הדו"ח ובפני בית המשפט אין משמעותה שיש לבטל את פסק הדין כדי למנוע עיוות דין. לשיטה זו- כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק דין ולא היא".

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לו.

המדובר בנהיגה במהירות מופרזת. בהתחשב בחומרת העבירה, העונש שהושת עליו בגזר

הדין נמצא במתחם הענישה הראוי והסביר.

בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.